

กิตติกรรมประกาศ

ถ้าเปรียบ “ชีวิต” หมายถึง การเดินทาง ดังนั้นจุดหมายปลายทางของแต่ละผู้คนย่อมมีจุดที่หมายที่แตกต่างกัน แต่มีเพียงอย่างเดียวที่ดูจะเหมือนกันสิ่งนั้นก็คือเป้าหมาย หลาย ๆ คนหลงทางขณะที่กำลังสัญจรแสวงหาความจริงของชีวิต แม้ว่าบนเส้นทางเดินแต่ละเส้นจะมีได้ไปรยปรายด้วยกลีบดอกกุหลาบ ความลำบาก ทุกข์ยาก เป็นสิ่งที่ไม่ได้ถวิลหา แต่กลับกลายเป็นเพื่อนแท้ที่ทำให้เรามีกำลังใจเดินตามหาสิ่งที่ตัวเองวาดฝัน บางช่วงเวลาของความรู้สึกระหว่างการเดินทางตัวฉันเองเคยเดินหลงไปในทางที่ไม่ดีกว่าจะหวนกลับมาเดินตามทางที่วาดหวัง ๆ ได้ ก็ต้องเสียเวลาไปมากมาย มีทั้งเหนื่อย ทุกข์ และสุข ผสมผสานปนเปกันไปในยามที่เราหลงทางหลาย ๆ คนเคยกล่าวว่าหลงทางเสียเวลาฉันก็เชื่อเช่นนั้น หลาย ๆ คนเคยกล่าวว่า สายน้ำไม่ไหลกลับ ฉันก็เชื่อเช่นนั้น และฉันก็เชื่อว่าคนที่เดินหลงทางสักวันหนึ่งก็จะหาทางกลับไปตามเส้นทางที่ตัวเองวาดฝันไว้ มหาวิทยาลัยเที่ยงคืนกล่าวไว้ว่า กลางวันเดินทางไปหาความมืดมิด แต่กลางคืนกลับเดินทางไปหาความสว่าง ฉันใดก็ฉันนั้น คนหลงผิดก็สามารถเดินทางกลับไปหาแสงสว่างของชีวิตได้เพราะแสงสว่างอยู่กับตัวเราตลอดเวลา

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ มาลี บุญศิริพันธ์ รองศาสตราจารย์ สมควร กวียะ และ อาจารย์ ดร.พจนา ฐูปแก้ว ผู้ชี้แนะแสงสว่างแห่งความรู้ ขอกราบขอบพระคุณครูสมหมาย ครูชาติ มหาบรรพต ครูพิชิต เพชรานนท์ ครูไพฑูรย์ มากสุข ครูวิรัช แสงดาวฉาย ครูจรัล มานตรี ครูดิเรก ฮักฮาด ผู้เอื้อและอารีย์ตลอดจนข้อแนะนำที่ทำให้ถึงปลายฝัน 61 มากมายที่มัจฉกรยาน เสือภูเขา SCC สำหรับน้ำใจไมตรีและมิตรภาพอันยิ่งใหญ่ตลอดจนความห่วงใย ขอขอบคุณพี่องเพื่อน MCA 9 สำหรับความเอื้อที่มอบให้และร่วมเดินทางไปตามหาฝัน และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการทุกท่าน

ในฤดูหนาวคำคืนที่มีดมดสนิทคืนหนึ่ง ฉันยังจำคำกล่าวของ ครูสุชาติ โพธิวิทย์ ครูผู้ยิ่งใหญ่ที่ให้ทุก ๆ สิ่งทุกอย่างแก่ลูกศิษย์กล่าวว่าทางลาดยางจะนำมาซึ่งความเจริญและการพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่าง ฉันก็เชื่อเช่นนั้น แต่สิ่งที่ฉันคิดถ้าผู้คนที่มีการศึกษาดีกว่าผู้อื่นแล้ว นำการศึกษาอันมาแบ่งแยกขีดกันผู้คนออกเป็นชนชั้น ๆ นั้น แล้วจะนำมาซึ่งการพัฒนาไปได้อย่างไร? สำหรับฉันแล้วการมีการศึกษาที่ดีนั้น หมายถึง การนำความรู้ที่ได้รับมาต้องนำคืนกลับสู่สังคมเพื่อการพัฒนา

ขอกราบเท้าคุณแม่ที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต พี่น้องและหลานๆที่รัก และขอบคุณตัวโน้ตอารมณ์ดีผู้ยืนหยัดอยู่เคียงข้างกายตลอดเวลาในยามทุกข์ยาก ผู้คอยให้กำลังใจเสมอมา และผู้จะมาเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในอนาคตของฉัน ทำยที่สุดนี้ในการเดินทางไปตามหาฝันที่วาดไว้ไม่อาจ

สำเร็จลงได้ ถ้าไม่มีผู้สนับสนุนส่งเสริมในการเดินทางแสวงหาความรู้ครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่สนับสนุนทุนการศึกษา

ณรงค์ฤทธิ วงศ์ยะรา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2551